

Oponentní posudek bakalářské práce

Název práce: Prostor centra pro rodinu Tábor

Autorka práce: Marie Sovadinová

Vedoucí práce: Dr. Ing. Alois Křišťan, Th.D.

Oponent: Mgr. Ing. Zdeněk Demel, Th.D.

Hodnocení formální stránky práce:

Práce má 48 stran textu, 4 strany seznamu použitých zdrojů, které jsou členěny na literaturu a elektronické zdroje. V přílohách práce se nachází dotazník k bakalářské práci (2 str.), rozhovor se zakladatelkou Centra pro rodinu „Tábor“ (4 str.) a Stanovy občanského sdružení Centrum pro rodinu „Tábor“ (4 str.).

První chyba je hned v názvu práce, ve kterém by slovo Tábor mělo být správně v uvozovkách (ostatně tak to autorka uvádí v příloze III, kde přetiskuje stanovy tohoto centra). Grafická úprava práce není dobrá, protože text stránek není zarovnán do bloku, různé úrovně nadpisů nejsou kromě číslování nijak mezi sebou odlišeny, často není dělána mezera mezi slovy po čárce nebo tečce, nebo naopak je mezera mezi slovem a čárkou za ní. Mnoho chyb v interpunkci je také v seznamu použitých zdrojů. Na několika místech je těžkopádná formulace textu (např. str. 16 dole, str. 18 nahoře, str. 21 uprostřed).

Obrovské množství chyb je v interpunkci v poznámkách pod čarou. Navíc v pozn. č. 8 a 9 je chybný odkaz na *Národní zprávu o rodině*; uvedený odkaz se totiž týká *Národní koncepce rodinné politiky*. Rovněž v pozn. č. 20 není odkaz uveden úplně správně. V pozn. č. 32 zase není uveden celý název textu, na který je odkazováno. Na str. 8 opomněla autorka hned při první zmínce uvést odkaz na *Slovník sociální práce* od O. Matouška. A na str. 20 nahoře autorka nepřesně tlumočí, co Aleš Opatrný rozumí pastorační péčí jako složky sociální práce.

Hodnocení obsahové stránky práce:

Práce má teoretickou a praktickou část. V té první se autorka zabývá tématy, která mají vztah k činnosti center pro rodinu, jak je provozuje katolická církev v ČR. Nejprve autorka pojednává o rodině jako sociálním tématu, v druhé kapitole pak jako pastoračním tématu.

V praktické části ve třetí kapitole píše autorka o centrech pro rodinu obecně, dále pak o prorodinných aktivitách, o stavu rodin v Táboře, komunitním plánování města a vzniku Centra pro rodinu (CPR). Ve čtvrté kapitole autorka komentuje otázky dotazníku, sestaveného pro výzkum prostoru, jaký má CPR u vybraného vzorku obyvatel Tábora. Otázky směřovaly k informovanosti obyvatel města o činnosti CPR, o jaké aktivity Centra by jevíli zájem a kterých by se případně účastnili, a zda hodnotí preventivní (prorodinné) aktivity Centra jako přínosné pro rodinu. Pro výzkum si autorka stanovila tři hypotézy. Hypotéza č. 1 (H1): *Většina obyvatel města nemá povědomí o dostupnosti prorodinných aktivit.* H2: *Většina Tábora neví o existenci Centra pro rodinu.* H3: *Prorodinné aktivity jsou respondenty vnímány jako přínos pro rodinu.* Stanovené hypotézy se autorce výzkumem potvrdily, což se dalo zejména u prvních dvou samozřejmě předpokládat, když CPR existuje v Táboře teprve krátkou dobu. V této souvislosti je na místě otázka, jaký význam má ověřovat předem známé věci? Proto jako přínosné v provedeném výzkumu hodnotím odpovědi na otázky, které se týkaly prorodinných aktivit. Zjištěný velký zájem o ně bude jistě pro činnost CPR v Táboře velice motivující.

Závěr:

Předloženou bakalářskou práci i přes vytčené nedostatky doporučuji k obhajobě.

V Českých Budějovicích 11. července 2009.

Zdeněk Demel